

CINOBAŇA

Cinobanský občasník

ROČNÍK VII.

ČÍSLO: 6

CENA: nepredajné

SNEŽENIE

V NAŠICH SVEDOMIACH

ÚVODNÍK

Opäť sa priblížil vianočný čas, ktorý nás dokáže akoby šibnutím čarovného prútika urobiť lepšími. Viac ako inokedy si uvedomujeme potrebu byť medzi svojimi, a byť medzi nimi potrební. Nielen medzi tými najbližšími, ale tak trochu medzi všetkými. Možno práve v tento čas pozdravíme niekoho, koho sme si počas roka nevyšli, možno pomôžeme susedke, obťažkanej vianočným nákupom, možno si nájdeme cestu k svojmu kolegovi v práci a dokážeme sa s ním porozprávať nielen o veciach služobných, možno pochopíme i utrpenie tých, ktorých nám približuje televízna obrazovka z vojnových ohnísk či prírodných katastrof.

Zázračná príroda v tento čas bielou perinou zmení naše okolie na rozprávkovú krajinu, pod ňou zmizne bahno i zákernosť ostrých skál, zmení sa podoba záhradného smetiska, zaprášenej cesty a vyschnutého stromu. Bielo, čisto, ticho... I v našich svedomiach akoby pomyslené sneženie zázračne zobudilo naše komunikatívne schopnosti, vybielilo a očistilo naše svedomia. Stávame sa veľkými už tým, že sme ľudskejší ako inokedy, že viac chápeme svoje ľudské poslanie, že dokážeme pochopiť tých druhých.

Tisícorakú podobu má čaro Vianoc, nenapodobiteľnú a neopakovateľnú. Avšak aspoň sneženie v našich svedomiach si uchovajme na dni všedné a zmeňme ho na sneženie v našich srdciach. Snažme sa byť takí, ako v tento zázračný čas vianočný...

„Radost a šťastie, krásu a nehu,
nech vám prinesie **VIANOČNÝ SEN**,
posielame vám ho po vločkách snehu,
zachyťte ho v dlaniach v ten zázračný deň.

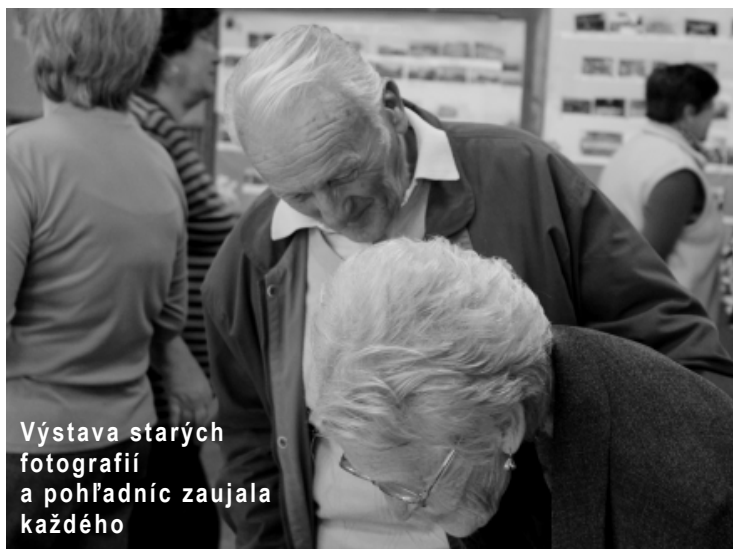
Na štedrý večer pozor dajte,
zvončeky zvonja, počúvajte.
Tak, ako za oblokom sniežik padá,
nech na váš stôl šťastie sadá.

Prežite sviatok vianočný,
je plný slasti a radosti.“

Prajeme vám všetkým, vážení spoluobčania, krásne prežitie vianočných sviatkov a do nového roka vám prajeme pevné zdravie, veľa šťastia a veľa pracovných a osobných úspechov.

Jozef Varga a
kolektív redakčnej rady Občasníka

www.cinobana.sk

Výstava starých
fotografií
a pohľadníc zaujala
každého

SLUŽBY BOŽIE a SVÄTÉ OMŠE počas vianočných sviatkov

Farské oznamy na str.8

Vás pozývajú na
**Vianočné
trhy**
10. decembra 2011

Obec Cinobaňa
a OZ Cinobančan

Cinobančan

Viac na str.3

PRISPEJTE AJ VY K SKVALITNENIU OBSAHU VAŠICH NOVÍN

Milí spoluobčania,

v rukách držíte posledné tohoročné číslo nášho Občasníka, čo znamená, že vo vašich domovoch sa očchvíľa bude šíriť vôňa a atmosféra blížiacich sa Vianoc a o pár dní sa prehupneme do nového roka. Keďže koniec roka 2011 znamená aj koniec prvého roku môjho volebného obdobia, nedá mi nepoďakovať sa vám za spoluprácu, vašu pomoc a podporu, nápady a príjemné stretnutia, ktoré tento rok priniesol.

Myslím, že sa nám spolu za jedenásť mesiacov podarilo rozbehnúť viacero vydarených spoločenských a športových akcií a vytvoril tak priestor pre čo najlepšiu komunikáciu vedenia obce s občanmi, za čo vám ďakujem. Verím, že nasledujúci rok sa bude niesť v podobnom duchu, a že bude na príjemné udalosti ešte bohatší.

Teší ma aj to, že s poslancami obecného zastupiteľstva sme vytvorili silný a kompaktný tím. Vážim si, že k svojej práci aj problémom poslanci pristupujú uvážene a zodpovedne a môžem sa na nich spoľahnúť. Náš prvý rok do značnej miery ovplyvnil projekt revitalizácie stredu obce a rekonštrukcie základnej školy. Hoci si oba projekty vyžiadali veľa času a nezaobišli sa bez komplikácií, považujem ich za veľký prínos pre obec a som rád, že sme mali možnosť realizovať ich.

Peniaze z eurofondov pre našu obec momentálne znamenajú jedinú šancu, ako Cinobaňu posunúť vpred a niečo zmysluplné vybudovať. Aj napriek tomu, že všetko nebolo ideálne, si myslím, že obec pri oboch projektoch viac získala ako stratila a mrzí ma, ak najmä obnova obce niekomu znepríjemňuje život. Ceníam si, že k celej veci pristupujete trpezlivo a ešte raz vám za to ďakujem.

Veľa sa dnes hovorí o tom, že prognózy na budúci rok nevyzerajú ružovo a zdá sa, že Slovensko aj Európu čakajú ťažšie časy. Chcel by som vás preto poprosiť, aby ste si dávali pozor pri svojich rozhodnutiach, pretože s kolegami starostami z okolitých obcí sme často svedkami toho, ako ľudia kvôli exekúciám neraz prichádzajú o celý svoj majetok. Stačí jedno zlé rozhodnutie a napríklad taká predvianočná pôžička od nebankovej spoločnosti môže neskôr znamenať problém, ktorého riešenie si vyžiada veľa námahy a zbytočne vyhodnených financií. Pokojná atmosféra v rodine je určite viac ako nový televízor.

Rád by som vám preto poprial, aby ste si nadchádzajúce dni naplno užili v kruhu svojich blízkych, a aby čaro Vianoc na čo najdlhší čas vytlačilo z našich životov stres a hektickosť všedných dní. Vianoce sú totiž jednou z príležitostí, kedy sa naše rodiny môžu ešte viac zomknúť. A práve to je podľa mňa najlepšia cesta, ako sa konečne zbaviť krízy. Prajem vám šťastné, veselé, a hlavne pokojné Vianoce!

S úctou a pozdravom Jozef Melicher, starosta obce.

OBECNÝ ÚRAD INFORMUJE

ZBER ELEKTRO – ODPADOV A NEBEZPEČNÉHO ODPADU

Obec Cinobaňa uskutoční dňa **9.12.2011 (piatok)** zber elektro-odpadu a nebezpečného odpadu. Zbierať sa budú staré chladničky, mrazničky, práčky, sporáky, vysávače, žehličky, počítače, tlačiarne, kalkulačky, televízory, rádiá, vrtačky a iné domáce elektrospotrebiče, žiarivky a autobatérie.

Nepoškodené a nerozobraté elektrospotrebiče je nutné v piatok ráno dňa 9.12.2011 vyložiť pred dom alebo bytovku, kde ich zber zabezpečia pracovníci obce.

PLÁN VÝVOZU KOMUNÁLNEHO ODPADU 2011

12. decembra – pondelok, 27. decembra – utorok

Povinnosti FO a PO na území obce Cinobaňa: oznamovacie povinnosti do 31.1.2012

- nadobudnutie nehnuteľnosti (pozemok, stavbu, byt) – kúpou, dedením, dražbou, darovaním
- odpredaj nehnuteľnosti

- podklady na úľavu k odpadom alebo k odpusteniu poplatku za odpad

oznamovacie povinnosti do 30 dní odo dňa:

- nadobudnutie psa, strata psa
- prevádzkovanie nevýherných hracích prístrojov (napr. gulečník, šípky, atď.)
- užívanie verejného priestranstva (napr. stavebný materiál, reklama, parkovanie nepojazdného vozidla, atď.)
- otvorenie a ukončenie prevádzky (podnikatelia - FO a PO)

Za nerešpektovanie oznamovacích povinností môže byť udelená pokuta v zmysle zákona č. 563/2009 Z.z. a pri nedoručení podkladov do určeného termínu nebude úľava poskytnutá v zmysle VZN obce Cinobaňa.

Každý vlastník nehnuteľnosti v zmysle zákona o odpadoch je povinný vlastniť KUKA nádobu na komunálny odpad.

OBEK CINOBAŇA ŽIADA VLASTNÍKOV POZEMKOV, ABY OPÍLILI STROMY A OKRASNÉ DREVINY, KTORÉ ZASAĤUJÚ DO MIESTNYCH KOMUNIKÁCIÍ A CHODNÍKOV, DO ELEKTRICKÉHO VEDENIA ALEBO VEDENIA MIESTNEHO ROZHLASU.

POHLTÍ NÁS VLASTNÝ ODPAD?

Prednedávnom som bol na zasadnutí Obecného zastupiteľstva. Okrem iných vecí sa prejednávala aj žiadosť o častejší vývoz komunálneho odpadu. Chápeť jej autora. Boli sme naučení na to, že smeti nám vyvážali každý týždeň. Nevieť, či by žiadateľ tak trval na svojej žiadosti, keby za vývoz smetí mal zaplatiť dvakrát viac ako teraz. Áno, málokto z obyvateľov obce si uvedomuje, že za vývoz smetí platíme asi najmenej v okrese. Určite je jednoduchšie a pohodlnejšie žiadať vývoz smetí hoci aj dvakrát do týždňa, ako urobiť pre zníženie ich objemu aspoň malý krok. Jednoduchý krôčik – poctivo začať triediť. Z vlastnej skúsenosti môžem zodpovedne potvrdiť, že jednu štvrtinu odpadu vytriedim. Ušetrim tým každý štvrtý vývoz. Číselne vyjadrené – 25%. A to napríklad nápoje v polyetylénových (PET) fľašiach vôbec nekupujeme. Potom by toto číslo určite bolo vyššie. Nehovoriac o tom, že veľa ľudí tieto fľaše plné vzduchu nahádzde do modrých vriec a vyloží pred dom. A stačilo by ich rozpučiť, či zrolovať, zavrieť zátku a - odpadu by zase bolo menej.

Padla aj otázka, že „čo budem za to mať, že triedim odpad“. Človek, ktorý niečo také povie, asi nepatrí do civilizovanej spoločnosti, ale do chlieva. Pretože nie je ďaleko doba, kedy nás pohltia naše vlastné odpady. V talianskom Neapole to zhruba pred rokom zažili. Nemôžeme myslieť iba na seba a na súčasnosť. Veď na tomto svete po nás zostanú žiť naše deti, vnúčence, pravnúčence. To ich naozaj máme tak radi, že im zanecháme namiesto krásnych hôr, čistých potokov a jazier iba zapáchajúce skládky odpadov?

Naša dedina stojí v krásnom prostredí uprostred hôr (ktoré nám síce za pár rokov vyvozta na preťažených kamiónoch a za odmenu nám nechajú zničené cesty). V horách nad Katarínskou Hutou nie je problém spozorovať salamandru škvrnitú, ktorá je známa tým, že žije iba v čistom prostredí. Nájdú ju tu aj naše vnúčence? Odpoveď je v nás. Vo všetkých. Myslím si, že je na každom z nás, ako sa postaví k produkcii komunálneho odpadu, jeho triedeniu a ku kvalite života svojich potomkov. To vôbec nie je o finančnej odmene za triedenie, to je o kultúrnosti a uvedomelosti národa. A v prevažnej miere aj v konzumnom spôsobe života. Ešte aj ja si pamätám časy, kedy sa nákupy nosili peši v sieťovkách, mlieko, pivo či víno bolo balené vo vratných sklenených fľašiach, igelitové sáčky a tašky neexistovali. Krásne časy. Škoda, že ich nepoznali súčasní mladí ľudia, ktorí z Tesca tlačia k autu polkubikové vozíky naparatané mliekom v tetrapakových krabicach, pivom a vínom v PET fľašiach, tovarom od výmyslu sveta v pestrofarebných obaloch, ... Hmm, tretina z tých nákupov skončí na skládkach ako obaly, ktoré boli použité jeden jedinýkrát.

Začínam byť rád, že už nezažijem tú ekologickú pohromu, ktorú zanecháme našim potomkom.

Július Jarábek

OHLIADNUTIE ZA UPLYNULÝM MESAČOM

VÝSTAVA STARÝCH FOTOGRAFIÍ

Šikovné členky Miestneho spolku Slov. červeného kríža Cinobaňa Katarínska Huta opäť usporiadali pre širokú verejnosť zaujímavú a nápaditú výstavu. S pomocou svojich členov a sympatizantov zhromaždili množstvo starých fotografií dokumentujúcich obec a život našich občanov pred desiatkami rokov. Známe tváre a miesta spoznali na fotografiách len tí starší návštevníci. Zaujímavé a krásne boli aj staré pohľadnice, ktoré na výstavu poskytol pán Stanislav Tóth z Cinobane. Výstavu počas víkendu od piatka 21. do soboty 22. októbra 2011 videlo viac ako 250 návštevníkov.

POSEDENIE STARŠÍCH SPOLUOBČANOV

V sobotu 22. októbra 2011 prijala pozvanie starostu obce sedem desiatok seniorov našej obce na posedenie pri

príležitosti mesiaca úcty k starším.

Josef Melicher v úvode programu všetkých srdečne pozdravil a vyslovil im uznanie a poklonu pred hodnotami, ktoré za svoj život vybudovali a zanechali nám. K jeho slovám sa pripojila aj predsedkyňa komisie pre občianske záležitosti pri OZ v Cinobani Zuzana Hadbavná.

Vo veselom kultúrnom programe sa predstavil žiaci ZŠ s MŠ Cinobaňa. Ďalším bodom programu bol krst brožúry Receptov starých mám II. Pozvanie a úlohu krstnej mamy prijali – MUDr. Andrea Baníková, Daniela Klinčoková a najstaršia účastníčka projektu Júlia Borošová. Týmto trom dámam robil garde starosta obce. Každá z krstných mám vyslovila svoje pranie a všetci pokrstili malú publikáciu sladkým „bielym zlatom“ – cukrom. Všetci prítomní seniori obdržali brožúrku ako darček.

Nasledovalo malé pohostenie a ochutnávka jedál pripravovaných v rámci už ukončeného projektu podporeného Nadáciou Orange. V závere programu sa prítomní preniesli o pár rokov späť, kedy vládli „zlaté časy“ v sklárňach v Katarínskej Hute. Do tej doby ich premiestnil film – Malé sklárske huty, ktorý sme našli v archíve už nefungujúceho kina.

Stretnutie seniorov bolo ukončené tradične – veselým spevom v doprovode harmoniky Miroslava Bálinta. Obec Cinobaňa ďakuje za ochotu a pomoc Júliusovi Jarábekovi.

Prípravila Silvia Očovanej

Pozvánky na pripravované podujatia v Cinobani

VIANOČNÉ TRHY

Dátum: 10. decembra 2011 **Miesto:** v okolí obecného úradu a kultúrneho domu;
Program: 10.00 – 13.00 Domáca zabiľáčka a predaj jej produktov □ 13.00 – 16.00 Vianočné tradičné trhy domácich výrobkov □ 16.00 – 16.15 Príhovor starostu a rozsvietenie vianočného stromčeka □ 16.15 – 16.30 Spoločné vypustenie lampiónov šťastia □ 16.30 Záver

Na Vianočné trhy sa domáci predajcovia môžu prihlásiť do 7.12. 2011 v kancelárii KD u pani Očovanej.

VIANOČNÁ BESIEDKA A BURZA VÝROBKOV

KEDY : 15. decembra 2011 o 15.00 hod.

KDE : KD Cinobaňa

KTO : žiaci ZŠ Cinobaňa

VSTUPNÉ : ĽUBOVOLNÉ

Turistická akcia

Viac na str. 8

Bludár

VÝSKUM POD STRIEBORNOU NAČAS PRERUŠENÝ

Doteraz máme preskúmaných 212 žiarových hrobov z mladšej a neskorej doby bronzovej (12 až 8 stor. pred n.l.) a podarilo sa nám odkryť ďalšiu plochu z pohrebiska kyjatickej kultúry -časť južného okraja pohrebiska, takže z juhu a zo západu máme viac- menej pohrebisko ohraničené. Predpokladáme, že hroby pokračujú ďalej na východ, aj vďaka sondážam a geofyzikálnemu meraniu. Jesennou etapou sme ukončili štvrtú sezónu systematického výskumu pohrebiska v Cinobani.

V ktorej časti a na akej ploche plánujete pokračovať na budúci rok?

Mali by sme doskúmať plochu, pracovne nazvanú „sektor A“, ktorú sa nám s profesorom Furmánkom nepodarilo doskúmať ešte v roku 2008. Ide o plochu asi 25 x 25 m. Odhadujeme, že sa tu nachádza ďalších 30 až 40 hrobov. Následne sa pustíme do odkrývania „sektoru B“, východne od tejto plochy.

Okrem odborných zhrnutí môžete našim čitateľom poskytnúť aj nejaké zaujímavosti, na ktoré ste počas výskumu natrafili?

Podľa výsledkov antropologickej analýzy veľká časť tu zomrelej populácie sú deti do 6 až 10 rokov. Veľa novorodencov a veľmi malých detí. Zaujímavosťou je aj to, že v tej najväčšej skrínke, o ktorej sme v minulom rozhovore hovorili (hrob č.200), bola pochovaná staršia dospelá žena a veľmi malé dieťa. Nachádzali sa tu aj bronzové ihlice a zlomok bronzového kosáka. Tieto bronzové predmety boli typické pre ženu, pretože ich používali prevažne ženy a dievčatá.

Antropologická analýza sa robí zo spálených kostí. Z takéhoto navonok „šrotu“ môže odborník zistiť veľa – pohlavie, vek, prípadne choroby, atď. Zo zvyškov chrčtových stavcov zistila antropologička Doc. RNDr. Jaroslava Pavelková CSc. z Prahy degeneratívne ochorenie chrčtice „spondylózu“. Je ešte zaujímavé, že v podobne bohato vybavených hroboch kyjatickej kultúry na iných náleziskách, napr. v Radzovciach, boli tiež pochované staršie ženy, prípadne aj malé dieťa alebo viac detí. Aj tam bolo výskumom zistené degeneratívne ochorenie chrčtice.

Je to náhoda?

Ak by sme zašli do takej hypotetickej roviny, tak by to mohlo poukazovať na to, že istá lepšie situovaná vrstva, podľa hrobového inventára, medzi sebou udržiavala bližšie kontakty, čiže sa sobášili príbuzní. Sú to len dohady, pretože tých nálezísk nie je až toľko, aby sme to mohli s určitosťou tvrdiť.

Prečo dospelé ženy s malými deťmi? Mohlo íť o ľudské obeť?

V starom zákone bola najvyššia a najcennejšia obeť – ľudská obeť. Povedzme, aj detská. Niečo to môže naznačovať, ale aj nemusí, je to v rovine dohadov. Je to každopádne zaujímavé, že sa nám opakujú v rôznych náleziskách rovnaké znaky – staršia žena a dieťa vo veľkom, bohato vybavenom skrinkovom hrobe.

S PhDr. Vladimírom Mitášom sa rozpráva Silvia Očovanej

SEBEDINÁ

Písal sa rok 1934. V nízkom domčeku uprostred krásnej, ale tvrdej prírody, sa do rodiny jednoduchého robotníka narodilo druhé dieťa, dievčatko. Dali jej meno Jolanka. Svojím krikom ohlásilo svetu, že je tu, a tak ľahko sa nedá. Tak nejako sa začal jej príbeh. Po čase sa rodina rozrástla o ďalšie dcéry – Marku, Agnešku a Aničku. Spolu s najstarším bratom Julkom vyrastali v lone čistej prírody, obklopení kopcami, zelenou trávou pod modrým nebom. Obrázok ako vystrihnutý z toho najkrajšieho katalógu pre zahraničných turistov. Realita bola oveľa prozaiickejšia. Denný boj o živobytie poľahky naučil deti povinnosti pomáhať.

„Nevedela sa zohriať. Až jej zuby drkotali a to sedela vedľa teplého sporáka. Čiapka na hlave, viac vrstiev a teplý sveter nepomáhali. Triasla sa od chladu. Bol z nej však úplne iný človek,“ spomína na januárové dni zdravotná sestrička Ruženka Haranzová. „Zavolať mi Radko Cibula, že Jolanku niečo pohryzlo do ruky, aby som jej to išla ošetriť. Sadli sme s manželom do auta. Bola sobota. Jolanka nás oboch poznala, vlastnime drevenicu po rodičoch povyššie nej, často sme tam chodievali aj s deťmi. Ruka bola opuchnutá a začervenená, na viacerých miestach ranky po uhryznutí. Nevieť čo to mohlo byť. Ona tvrdila, že potkan. Ošetrila som ju, obviazala a sľúbila, že prideme po ňu. Hneď som volala starostovi, čo sa stalo.“

Žijú medzi nami...

Keby ste prišli Jolanku pozrieť, neverili by ste. „Povedali, že je vymladnutá. To pre tie zafarbené vlasy. Musíme sa zasa dať do parády, lebo jej to už vyrastá.“

O **Jolanku Vaculčiakovú (Memečku)** sa teraz stará mladšia sestra Anna Kováčová. Spolu bývajú v dome na Rovňanoch, hneď oproti obecnému úradu. „Ja som ju volala už pred piatimi rokmi. Ale nechcela prísť ku mne. Lebo tam ešte bývala suseda Spodniacka. Ale aj tá je už preč. Ony tam bývali v susedstve, navštevovali sa. Jolanka si vždy podsadila pulky. Keď som po ňu na jar prišla, pulky už sedeli. A tak som sa zasa vrátila sama.“

„Do školy som chodila. Do Huty. Ale len tri zimy.“ Slovo zima je v Jolankinom slovníku meritko času, pretože v zime do školy nechodili. Nemali ako. Metre snehu ich uväznil doma. Ani z jari a v lete to nebolo inak. Robota – na poli, okolo hospodárstva, doma. Mali kravu, ovce, prasce, sliepky, morky, husi. Tie Jolanka nemala rada, vždy jej ušli, ale zato pulky sa poslušne pásli.

Vraj máme všetci niekde v nebi svoju sviečku. Zapálime ju pri narodení a ona horí. U niekoho je dlhá. Sú však sviečky, ktoré dohoria príliš skoro. Možno by ani nemuseli, možno by stačilo pridržať ochrannú ruku, aby plamienok nesfúkol chladný dych smrti. Niekedy sa to však nedá. Človek je vo svojej veľkosti bezmocný. A tak sa stalo, že domček v kopcoch navštívila zubatá. Prišla si po Marienku. Dievčatko dostalo zápal slepého čreva. Operáciu, čo robia aj na vrátnici v nemocnici, však nestihli. „Neboli podkuté kone, nemohli ju načas odvieť do nemocnice, a tak zomrela doma, v posteli.“ Jolanka videla mladšiu sestričku umierať. Modlila sa. Nepomáhalo. Aj v nebi potrebujú anjelov.

Čas plynul. Dievčatá, až na Jolanku, sa vydali. Rodičia postupne umreli a v domčeku ostal brat so sestrou. A pokračovali v každodenných povinnostiach. Jolanka dochádzala do práce do Katarínskej Huty. Pešo, poldruha hodiny. Nazad mnohokrát vliekla nákup na pleci. Potom sa však zamestnala u lesov. V prírode, medzi stromami unikla ľudskej zlobe a rečiam. Každý druhý týždeň „zbehla“ na omšu do kostolíka do Huty vyprosiť milosť a silu. „Striedali sme sa s bratom, raz išiel on a potom zasa ja. Len v zime, keď bol veľký sneh, sme nechodili.“ Nakoniec umrel aj brat. Ostala v horách sama.

Dobré hnedé oči vpili farbu kyprej zeme, ruky zrástli so zeleňou lúk a hlas sa navždy spojil s ozvenou. Jolanka cítila, kde je jej miesto. Nikdy zo Sebedinej nechcela odísť. Až teraz, na starobu, kedy už nemala silu vzdorovať pribúdajúcim krížikom na chrbte. A tak šla, nechala tam hore všetko. Detstvo, mladosť, sny a túžby, spomienky na lepšie časy, hebké zajačie pohľadanie a tie poslušné pulky. Všetko sa niekam vytratilo, ostala len zima.

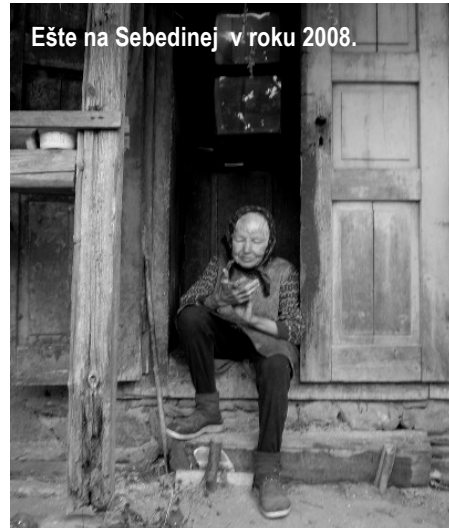
Jolanka so sestrou Annou Kováčovou

Veci sa dali do pohybu. Starosta volal kolegyňu do Rovňan a ona kontaktovala sestru. „Dobre zakurte a zohrejte vodu, privezieme Jolanku.“

„Ešteže nebola taká tuhá zima a sneh,“ spomína sa hektické hodiny starosta obce Jozef Melicher. Obecná Felícia si razi cestu do kopca. O chvíľu už vidieť známy vršok. Ešte niekoľko metrov a auto zastane pri domci, ktorý stojí už len zo zotrvačnosti. „Vedel som, že to tu Jolanka nemala ľahké, ale obrázok, ktorý sa mi naskytl, prekonal očakávania, na ktoré som sa pripravil. V takých hrozných podmienkach by nemali ľudia živiť. Vytiahli sme ubiedenú a vychudnutú Jolanku z tmavej zadymenej miestnosti s hlinenou dlážkou, v ktorej sa o životný priestor delila so sliepkami. Keby sme ju odtiaľ nezobrali, dnes by už možno nebola. Ale, už je dobre. Ak by sa mi už nič iné nepodarilo ako starostovi urobiť, som rád, že sme aspoň Jolanku zachránili. Možno to tak všetko malo byť, že dozrel ten správny čas a ona sa rozhodla. Ťažko je starať sa do vecí, ktoré by mala riešiť rodina.“

Ruženka Haranzová slabučkú Jolanku u jej sestry v Rovňanoch poumývala, učesala. „Veď ani dobre nepočula, ako mala zanesené uši.“ Nasledovali vyšetrenia v nemocnici. Lekári len krútili hlavami. Jolanka, až na to, že je vychudnutá, bola zdravá.

Ešte na Sebedinej v roku 2008.

Chvála Bohu, jest' jej chuť a dnes by sa už nechcela vrátiť. „Veď tam už nie je ani Spodniacka, však nie? Aj ona išla het!“ Aj zajačiky priviezli dolu. Všetko je, ako má byť. Spokojne sedí v kresle a usmieva sa na celý svet. Vianoce budú tento rok spoločné a šťastné.

„Dobre nám je spolu. Jolanka mi pomôže pri domácich prácach, očistí orechy alebo nalúpe bôb. Deň nám spoločne prejde ako nič,“ smeje sa

sestra Anna. „Aj televíziu si pozrieme, najradšej má tú reláciu Farmár hľadá ženu, ukazujú tam hospodárstvo a zvieratá, a tie Jolanka miluje.“

Do malého domčeka na Sebedinú meral cestu raz do mesiaca aj Ivan Nociar z Katarínskej Huty. „Niesol som jej hore dôchodok. A s peniazkami aj väčší nákup. Múku, cukor, kartón mlieka či krmivo pre zajačiky. Vekrát poslala žena aj koláč. Jolanka si všetko skontrolovala a napísala ďalší zoznam na

budúci mesiac. A tak to fungovalo asi 10 rokov. Peniažky som jej vyúčtoval do jedného centa. Nikdy by som ju neoklamal. Keď sa zmenila mena, Jolanka s tým mala veľký problém. Nevedela si v hlave zrovnať, že 50 Eur je oveľa viac, ako bolo 50 korún. Viem, že to jeden dotyčný nie raz využil. Aj takí sú ľudia.“

Ivan Nociar bol jedným z tých, ktorí sa nepýtali čo zato, jednoducho pomohli tam, kde bolo treba. Či v zime, či v lete treba Jolanku vyslúžiť. Nie raz sa stalo, že auto v mokrom teréne zapadlo, alebo pre veľký sneh nevyšlo. Neostávalo nič len vziať náklad na plec a zájsť pešo. Tak chodil aj Radko Cibula z Hrnčiarok. Každý týždeň v sobotu, narúbať drevo, porobiť drobné opravy okolo domu. „Prečo som chodil? Lebo bolo treba. Väčšinou som jej nosil čerstvý chlebič. Zamestnala ma v rámci aktivačných prác bývalá pani starostka. Potom som si už našiel prácu, ale k Jolanke som chodil aj tak. Musíme si pomáhať, veď sme ľudia.“ Na návštevu z času na čas prišli aj ženy z červeného križa, Michal Šarkan st., aj bývalá pani starostka Ing. Švikruháová. Čosi priniesli, posedeli, porozprávali sa.

V tomto príbehu som menovala rôznych ľudí, a možno som na niekoho aj zabudla. Jedno ich však spája: ľudskosť a láska v srdci. Vďaka Bohu za ňu a za Jolanku.

Silvia Očovánová

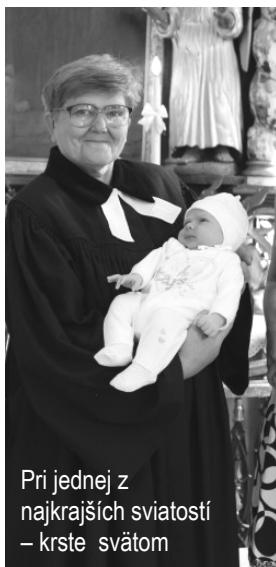
15 rokov služby bližnému

Pani farárka Zuzana Genčanská pôsobila v evanjelickej a.v. farnosti v Cinobani plných 15 rokov. Za jej pôsobenia sa jej spolu s veriacimi podarilo mnohé. V roku 1997 dokončili generálnu opravu evanjelického kostola v Cinobani. Obnovili v ňom vnútorné maľby i vonkajšiu fasádu. Položili novú dlažbu, lavice, ozvučili celý kostol. Podarilo sa im zrekonštruovať kazateľnicu a krstiteľnicu, opraviť sakristiu. Dňa 19. októbra 1997 bol chrám slávnostne posvätený.

Pod vedením pani farárky sa postupne pustili aj do ďalších prác. Pomaly si zrekonštruovali Zborový dom. Vymenili strechu, opravili vnútorné priestory, zariadili kuchynku aj spoločenskú miestnosť, vybudovali sociálne zariadenia. Postupne upravili celý areál okolo kostola, oplotili ho a v posledných rokoch sa pustili aj do opravy budovy fary.

Pani farárka Zuzana Genčanská sa pre túto službu snáď narodila. Ku každému si vedela nájsť cestu, jej vládny a zvučný hlas dodával silu a povzbudenie, krásne kázne nabádali k zamysleniu. Obdarená silou osobnosti vedela múdro rozprávať, ale aj mlčať a počúvať. Ďakujeme za všetko a prajeme jej, aby ju Pán Boh ochraňoval a dal ešte mnoho zdravia, radosti a spokojnosti.

Silvia Očovánová

Pri jednej z najkrajších sviatostí – krste svätom

Múdry kráľ Šalamún vo svojej Knihe kazateľa píše: „Všetko má svoj čas a každé počínanie pod nebom má svoju chvíľu. Je čas narodiť sa i čas umierať, čas radovať sa i čas nariekať, čas práce i čas odpočinku.“ A takýto čas nadišiel i pre mňa, keď po 15-ročnej službe v cirkevnom zbere v Cinobani odchádzam na dôchodok. A dnes ako pútnik zastavujem sa a obzerám sa späť až na ten začiatok, keď som plná túžob a nádejí prišla do tohoto zboru, aby som ho duchovne i hmotne zveľadovala a tento ľud slovom Božím k poznaniu viery privádzala.

Každý začiatok býva ťažký a ťažkým bol aj pre mňa v tomto zbere. Ale Pán Boh ma neopustil, ale vtedy, keď sil bolo málo a práce veľa, posilňoval ma Pán „Neboj sa, lebo ja som s tebou! Nepozerať ustavične vďaka seba, lebo ja som tvoj Boh. Ja ti pomôžem!“

A pomáhal mi. Dal mi ochotných spolupracovníkov, ktorým náš cirkevný zbor nebol ľahostajný, ale ho budovali ku sláve Božej. Dal mi dobrých cirkevníkov, ochotných pracovať na vinici Pánovej, ale aj vďačných, ktorí otvárali svoje štedré ruky a obetovali na každé dielo, ktoré sa v cirkvi budovalo.

A dnes pri mojom odchode ďakujem predovšetkým Pánu Bohu za silu i požehnanie, ktorého sa mi v tomto zbere dostalo. Ďakujem za veriaci ľud, ktorý prichádzal počúvať slovo Božie, aby sa učil podľa neho žiť. Ďakujem všetkým obyvateľom tejto obce, bez rozdielu vierovyznania, ktorí si ma vážili a v láske so mnou spolunažívali. Ja prajem celému cirkevnému zboru, ale aj občanom celej obce, aby Pán Boh požehnával vaše rodiny i vaše domácnosti. Nech jeho láska spája vás všetkých v jednu veľkú rodinu dieťok Božích. A vy, keď budete cítiť Božiu milosť a lásku, aby ste vedeli, ako je dobré dúfať v Boha a v neho vkladať svoju nádej. Pán Boh Źehnaj vášmu vchádzaniu i vychádzaniu od teraz až na veky.

Mgr. Zuzana Genčanská, ev. a.v. farárka

VYSOKÝ VEK BOHATÝ NA HISTÓRIU A ÚCTU

Október je už jesenný čas a skutočnosť mu dala aj prívlastok „mesiac úcty k starším“. Základná organizácia Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov v Cinobani združuje spoločenstvo 56 členov. Väčšina z nich je už v dôchodkovom veku. V roku 2011 sme mali 12 členov jubilatov s okrúhlym životným jubileom od 45 do 95 rokov. Dvaja naši členovia nás v tomto roku navždy opustili. Tieto skutočnosti sme zverejnili v časopise Bojovník. Medzi najstarších jubilatov patria: pán Ján Gombala, 95-ročný rodák z Hrnčiarok, priamy účastník SNP, pani Jolana Turcajová z Cinobane, 85-ročná a pani Mária Pilňanová z Turičiek, 90-ročná. Všetkých troch oslávencov sme navštívili a zápisom do kroniky sme zdokumentovali tento ich krásny životný čas. Takéto stretnutia sú dlhodobými spomienkami a vzácnym odkazom ich životných skúseností a múdrosti. Aj naši oslávenci svojou prácou a dianím prispeli k formovaniu človeka. Sú medzi nami, rozprávajú a my na nich nezabúdame.

Odkaz a spomienka priameho účastníka SNP Jána Gombala znie takto: „V kasárňach v Lučenci ostalo všetko – kufre a v nich naša výbava. Nemci tento objekt zbombardovali. Vojaci sa rozpíchlí ku Svidníku, Dukle, Kečkovciam, Orlíku a inde.“ V horách nad Kečkovcami a Orlíkom pod stanmi s pištoľou (brólingom), granátmi a ľahkým guľometom v povstaleckom boji v roku 1944 prežíval svoju nádej, ale aj strach Ján Gombala s kamarátmi - Rudom Obročníkom a Rudom Sekerešom. Chlapci ako hory, rodáci z Hrnčiarok.

Janko Gombala v rozhovore zaspomínal aj na chvíľu, keď ich do hôr prišli pozrieť manželky. Neviezli sa na aute. Ich cesta bola viac na pešo, ale myšlienka stretnutia im pomáhala prekonať všetko. Janko bol najstarší zo štyroch chlapcov – súrodencov. Ich otec bol panský kočiš v Katarínskej Hute. Mali postavenú drevenicu na Hrnčiarokach, a potom na Sebedej. Bol zvyknutý na hory a melódiu vetra v listí. Chlapec z hôr, nebojácny a túžiaci po slobode, to ho hnalo do povstania. Chvíle bojov boli ťažké, prevaha vojenskej techniky Nemcov bola viditeľná a cíťelná. Návrat do kasární do Lučenca už nebol možný, boli ubytovaní po domoch v Lovinobani.

Najhoršie spomienky sú na chvíľu, keď videl, ako Nemci zabili kamarátov. On mal väčšie šťastie. Vrátil sa domov živý a zdravý. Manželku mal z Litavy, bývali na Cerove a teraz svoj život prežíva na Točnici – Močiar. Ešte stále si pamätá a spomína na chvíľu bojov v povstaní. Má neuveriteľných 95 rokov a odkaz pre budúce generácie: „Nikdy nezabudnite na odvahu povstalcov v SNP, je to kúsok našej histórie, Slovák sa vzoprel proti fašizmu a jeho krutosti, ale tak nerovný boj by som vám už nikdy a nikomu nedoprial. Preto bráňte, čo je sväté a pravdou bojujte do konca.“

Krásne stretnutia sme prežili u jubilatov v kruhu ich blízkych. Nech sú medzi nami ešte ďalších pár rokov. Ich spoločné krédo je: „Zabudnúť na svoju históriu, znamená zabudnúť aj sám na seba.“ Blahoželáme a ešte raz ďakujeme, že ste, vzácní ľudia.

Výbor ZO SZPB Cinobaňa

NAPÍSA LI STE N Á M

POHLAD Z OKNA

Vták zimnej záhrady - sýkorka bielolíca - je najväčšou európskou sýkorkou. Výrazné biele líca na čiernej hlave

prezrádzajú pôvod jej pomenovania. Spodná žltá časť kontrastuje so zelenkastým chrbtom a belaso-sivými krídlami. Viaceré druhy sýkoriek neraz vytvárajú zmiešané kídle, ktoré na jeseň a v zime spoločne vyhľadávajú potravu v lesoch, v krovinách a záhradách. Sýkorky sú bežnými návštevníkmi zimných krmidiel, na ktoré ich možno nalákať slnečnicovými semenkami, lojom, oreškami a pod. Patria medzi najsmelších zimných hostí. Pohľad na ne pri krmidle poteší každú dušu a srdce. Pretože sýkorky sa v lete živí hmyzom, ktorým krmia aj svoje mláďatá, sú veľkými pomocníkmi aj pri ekologickej ochrane rastlín v našich záhradách. Venujme teda väčšiu pozornosť týmto operencom aj vyvesením búdok a krmidiel počas zimy a oni sa nám odmenia zahniezdením v našich záhradách.

Viera Korimová

TÝMTOViac informácií a fotografií na:
www.zscinobana.edu.sk**ŽIJE NAŠA ŠKOLA****VÝSLEDKY SÚŤAŽÍ**

3. 10. – starší žiaci obsadili v malom futbale „O pohár riad. SPŠS Oskara Winklera“ v Lučenci 4. miesto. Róbert Fízel, 9.A bol vyhlásený za najlepšieho hráča turnaja.

11. 10. – v Poltári na oblastnom kole v cezpoľnom behu nás najlepšie reprezentoval Filip Borovička, 9.B – 4. miesto.

13. 10. – družstvo starších žiakov v malom futbale v Poltári obsadilo 2. miesto.

17.10. – víťazi školského kola Timravinej studničky, súťaže v prednese slovenskej prózy, nás reprezentovali v Poltári a Karolína Albertová, 5. roč. a Daniela Očovánová, 9.B získali 3. miesto.

20.10. – mladší žiaci v malom futbale v Poltári obsadili 3. miesto.

26. 10. – najmladší žiaci – futbalisti skončili v Málinci štvrti. Súčasťou družstva bola aj V. Kaľafúsová, 4. roč.

9.11. – Zlatá guľôčka – spevácka súťaž – v školskom kole zvíťazili v 1. kategórii Soňa, 1.roč. a Peter, 4.roč. Borošovci a 2. kategórii Karin Púpalová, 8.A.

**POHÁR RIADITEĽA ŠKOLY
SI ODNIESOL POLTÁR**

V telocvični to **27. októbra 2011** vrelo až do večera. Výborná nálada a športový duch boli súčasťou **1. ročníka** „O pohár riaditeľa ZŠ s MŠ Cinobaňa“ vo volejbale školských pracovníkov. Naše farby hájili S. Čop, R. Berky, B. Jančo, D. Abelovský, V. Dubravec, A. Pupalová, Z. Gondeková a A. Krajčiová.

Pozvanie na zmeranie síl športových síl prijalo 5 družstiev, ktorých výkony boli vzácné vyrovnané. Nakoniec sa však víťazom stal len jeden. Konečné poradie:

1. ZŠ Poltár, Ul. Slobody
2. ZŠ Š. M. Daxnera II., Rimavská Sobota
3. ZŠ s MŠ Cinobaňa
4. ZŠ Málince
5. ZŠ Š. M. Daxnera I., Rimavská Sobota
6. ZŠ s MŠ Kokava nad Rimavicou

Po skvelých výkonoch dobre padlo občerstvenie – výborný guláš, na ktorý sponzorsky prispel J. Rojik a uvarili ho v školskej jedálni. Pre najlepšieho hráča (R. Urbančok, Poltár) a hráčku (M. Mičková, Rim. Sobota) turnaja bola pripravená torta od Z. Gondekovej.

Všetci ďakujú RNDr. Stanislavovi Čopovi za výbornú organizáciu celého turnaja a o rok sa tešíme na volejbalovú odvetu.

Mgr. V. Albertová, Mgr. V. Dubravec

26. októbra 2011 pri príležitosti **MEDZINÁRODNÉHO DŇA ŠKOLSKÝCH KNIŽNÍC** mali naši prváčikovia mať sviatok- dievčatá z Klubu Stonožka im pripravili

OPÄŤ SME BOLI OCENENÍ

Niekedy sa vám v živote dostane ocenenia. Vždy vás to poteší a zahreje pri srdiečku. Ale, keď dostanete ocenenie dvakrát po sebe, navyše udelené pani premiérkou, poteší vás to ešte viac. Áno, snažili sme sa a pracovali celý rok. O čom vlastne píšem? O našej cinobanskej škole a o jej zameraní. Sme totiž už druhý rok hrdí nositelia titulu Zelená škola. Tento titul sa nielenže neudeluje hocijakej škole, nielenže treba pracovať naozaj tvrdo, aby ste ho dosiahli, ale treba to cítiť pri srdiečku. Naša škola, dovolím si tvrdiť, naozaj dýcha ekológiu na každom kroku. Minulý školský rok sme začali pracovať na aktivitách k téme Voda, pretože sme zistili, že v tejto oblasti máme najviac nedostatkov. Celý rok

sme sa snažili nedostatky odstrániť a problém plytvania a znečisťovania vody si pripomínať rôznymi aktivitami. Sme preto radi, že naša aktivita bola ocenená a naša účasť v projekte Zelená škola odmenená 20.10. 2011 v Bratislave Certifikátom Zelenej školy. Môžeme sa teda už druhý rok pýšiť svojou výnimočnosťou. Môžeme hrdlo povedať, že sme Zelená škola, ktorá dbá na ochranu životného prostredia. Posilnení týmto ocenením sa už teraz tešíme na ďalší rok práce v tomto projekte. Veď, čo môže byť krajšie, ako fungovať v škole, o ktorej môžeme vyhlásiť, že patrí medzi 100 Zelených škôl na Slovensku a ochrane životného prostredia je oddaná celým svojím betónovým srdiečkom?

Simona Albertová

**NETRADIČNÁ
AKCIA NAŠICH
DIVADELNÍKOV**

Vo štvrtok 13. októbra 2011 sa ulicami Lučenca ozýval megafón. To divadelný „guru“ Arpád Szabó všetkých pozýval na otvorenie a program prehliadky slovenských a maďarských amatérskych a profesionálnych divadiel Divadelná jeseň.

Kráčal na čele sprievodu detských

divadelníkov, odetých v kostýmoch, medzi ktorými boli aj žiaci našej školy – členovia divadelného súboru Athéna. Sprievod vyše hodiny brázdil ulicami mesta, až dorazil do svojho cieľa – Dom kultúry B. S. Timravy. Tu p. Szabó festival slávnostne zahájil a pozval všetkých na koncert skupiny Karpatské chrbáty a program v sále. Pozvánka na účasť v tomto sprievode nás veľmi potešila a boli sme na ňu hrdí.

Mgr. Vladimíra Albertová

Pasovanie na čitateľov. Prváci si vypočuli moderné i klasické rozprávky, obliekli sa do kostýmov, aby deti vnímali nielen krásu rozprávky, ale videli i hlavnú postavu rozprávky, ktorú následne nakreslili. Tak sa zoznámili so zajačikom, Zuzankou, princeznou na hrášku a dievčatom, ktoré urobilo neporiadok v medvedom domčeku. Dievčatá nakoniec prvákov pasovali na čitateľov rozprávkovými knižkami. Prváci sľúbili, že si knihy budú vážiť a že sa stanú dobrými čitateľmi.

Mgr. Andrea Rogožníková

LITERÁRNO – DEJEPISNÁ EXKURZIA

Stalo sa už tradíciou, že v októbri sa žiaci 5. ročníka vyberú po stopách našej rodáčky, spisovateľky Boženy Slančíkovej – Timravy a navštívia zaujímavú prednášku Novohradského múzea v Lučenci.

Aj tohto roku naša cesta začala v Polichne, rodisku slávnej spisovateľky. Múzeum v jej rodnom dome bolo obohatené o nové exponáty a sprevádzal nás aj nový pán starosta, veľký nadšenec Timravy a histórie obce.

Pani etnologička v Novohradskom múzeu v Lučenci nám poskytla zaujímavé informácie o slovenských ľudových hudobných nástrojoch a piesňach. Počuli a videli sme hru na piest na pranie, kamienky, ostrohy, gitaru, drumbľu, husle, fujaru či iné zaujímavé nástroje. Návštevu v múzeu sme ukončili prehliadkou výstavy Bitka pri Lučenci.

Exkurzia dopadla výborne a teší nás pochvala pani z múzea, ktorá skonštatovala, že máme slušné a dobré deti a teší ju pravidelná spolupráca cinobanskej školy s múzeom.

Žiaci 8. ročníka 18. 10. 2011 zase navštívili Martin. Pozreli si Národný cintorín a múzeum zamerané na vývoj nášho spisovného jazyka. Obidve tieto akcie prispeli u našich žiakov k pozdvihnutiu národného povedomia a láske k vlasti. Mrzí nás však, že mnohí rodičia nepodporujú aktivity školy a svojim deťom nedajú finančné prostriedky, aby sa takýchto akcií mohli zúčastniť.

Mgr. Vladimíra Albertová

JESEŇ A JEJ DARY

Jeseň je čarovné obdobie, ktoré každoročne prináša svoje dary. Z jej darov aj tento rok deti našej materskej školy spolu s pani učiteľkami a ich rodičmi vykúzlili nádherné veci, z ktorých sme v priestoroch materskej školy pripravili výstavku. Jesenné plody boli aj témou týždňa zdravej výživy, kde sme s deťmi urobili chutné ovocné šaláty. Deti vedíme k zdravému stravovaniu nenásilnou formou- rozprávkami, hrami.

Už sa pomaly chystáme na najkrajšie sviatky v roku a pripravujeme aktivity, kde je našou snahou rozvíjať u detí tvorivosť a fantáziu. V mesiaci december sa v materskej škole bude konať tvorivá dielňa na tému Vianoce, čaká nás návšteva Mikuláša, pečenie medovníčkov, vianočná besiedka a mnoho ďalších denných aktivít.

Zuzana Hadbavná

HALLOWEENSKÝ DEŇ A NOC DUCHOV A STRAŠIDIEL

Naša škola sa môže pýšiť všelijakými dennými akciami pre deti- mladšie aj staršie. No a tento rok sme zorganizovali aj prvú nočnú akciu „Noc duchov a strašidiel“.

So strašidelnými aktivitami sme začali už od rána. Žiakov prvého stupňa a najmenších žiakov – škôlkarov pozvali do telocvične upíry, bosorky a čarodejnice. Za pomoci techniky a „krásne strašidelných“ zvukov prebehli súťaže. Napríklad:

- Kto urobí najkrajšiu múmiu z roliek toaletného papiera
- Kto najrýchlejšie zje puding bez pomoci rúk
- Kto najrýchlejšie vypije dračiu krv- sirup
- Kto si vyberie jablčko z vody bez pomoci rúk a rôzne iné....

Všetci účinkujúci boli odmenení sladkosťami: ľudské oko, tekvičky, upírie zuby.... Nás organizátorov najviac pobavila úloha, keď si deti mali vytiahnuť z pohára plného pavúkov- mimochodom úplne živých pavúkov, sladkosť v podobe halloweenských tekvic a najviac sa naľakali práve upíry. Akoby im v truhle niekto pavučiny zmetal..... ☺

Naučili sme sa pesničku z rozprávky Pehavý Max a strašidla a dopoludnie sme zavýšili tanečným kolom so strašidkami. Plní očakávania večerných udalostí sme sa rýchlo naobedovali a nedečkavo čakali na šiestu hodinu večer.

SVETOVÝ DEŇ HRANIA

rodnú zákonitosť alebo jav. Pri manipulácii s ňou hrajúci sa pozorujú, spontánne si uvedomujú a nadvážne získavajú, rozširujú a upevňujú vedecké, prírodné alebo vedecké skutočnosti,“ týmito slovami definuje Ing. Beata Puobišová vedeckú hračku. Na jej podnet sme sa tejto akcie zúčastnili. Všetkým sa nám jednotlivé hračky páčili, napr.: guľôčkový výťah, Newtonove zrážky, kaleidoskop, jojo, pantografový drak a ďalšie. Stali sme sa účastníkmi rekordu nitkového telefónu – získali sme certifikát v tejto hre. Veríme, že koncom novembra nás p. Ing. Puobišová z občianskeho združenia Vedecká hračka poteší so svojimi hračkami v kultúrnom dome.

PaedDr. Katarína Lenhartová

Večer sa začal vyrezávaním tekvic, každá trieda vyrezala svoju tekvicu, tie ste si mohli prezrieť na chodbe pri šatniach. Potešila nás aj účasť škôlkarov, oni si svojimi tekvicami tiež vyzdobili škôlku. Aby sme ukázali svoje výtvary a my starší zaspomínali na prvomájové sprievody, vybrali sme sa za tmy von. Veríme, že náš krik nikoho polospiaceho nestrčil z gauča pri „pozeraní“ zaujímavých reklám. A veľmi sa nám páčila odozva blikajúcich svetiel z vašich okien. Po návrate do školy sme si urobili minidiskotéku a po polnoci sa žiaci „strašili“ v triedach pod kontrolou svojich učiteľov. Učitelia sa tešili, že sa deti poriadne v noci vykecajú, veď cez vyučovanie majú stále o čom rozprávať. A... nič sa nezmenilo, jedna noc bola asi málo.

Po krátkej rozcvičke ráno o šiestej - prvých 5 minút cvičil iba náš asistent Radko Berky, sa žiaci pobrali domov vyspať. Dúfame, že sa všetkým na halloweenskom dopoludní a Noci duchov a strašidiel páčilo, že budú dlho spomínať na noc v škole, veď tam všetci tak radi chodia. Či??? Nakoniec chcem **poďakovať** vedeniu školy, že nám vyšlo v ústrety, členom Žiackeho parlamentu: Mirke Karásekovej, Kike Melicherovej, Paťovi Bobálovi, Dominikovi Kubánikovi, Simone Dudekovej, Kristínke Korimovej, Kaji Albertovej, Adke Melicherovej, členom kolégia Zelené školy za pomoc a prípravu, členom Klubu STONOŽKA za minidivadielko, a predovšetkým **všetkým učiteľom, ktorí boli ochotní venovať svoj čas a stráviť noc v škole so žiakmi.**

Mgr. Iveta Gaidošová

V sobotu 1.10. sa 33 žiakov 2. stupňa a dve učiteľky Mgr. Pupalová a PaedDr. Lenhartová z našej ZŠ zúčastnili **SVETOVÉHO DŇA HRANIA** v Banskej Bystrici v obchodnom centre EURÓPA. Na druhom poschodí boli pripravené stolíky s vedeckými hračkami. „Vedecká hračka je taká hračka, ktorá jednoduchým a nenásilným spôsobom približuje alebo využíva nejakú pri-

Opäť sme sa v tomto školskom roku zapojili do celoslovenskej zbierky Nadácie pre deti Slovenska Hodina deťom- Uličnica, aby sme aj my prispeli na dobrú vec. Ďakujeme všetkým, ktorí svojou troškou prispeli, čím iste rozšíria očka mnohých detí. Podarilo sa nám vyzbierať okrúhlych **130 €**. Vďaka za pomoc patrí vedeniu školy za umožnenie konania zbierky, členom Klubu Stonožka a Žiackemu parlamentu.

Mgr. Andrea Rnanžníková

Spoločenská rubrika

V mesiacoch november a december sa
dožívajú životných jubileí

Jubilanti

✚ Jolana ĎURIŠKOVÁ	(Cinobaňa)
✚ Elena LEPIŠOVÁ	(Cinobaňa)
✚ Jaroslav ČUDOVSKÝ	(Hrnčiarky)
✚ Robert RAVAS	(Cinobaňa)
✚ Anna INDOVÁ	(Kat. Huta)
✚ Mária MARKOVÁ	(Cinobaňa)
✚ Vlasta IMREOVÁ	(Cinobaňa)
✚ Anna BISCHOFOVÁ	(Kat. Huta)
✚ Katarína GAJDOŠOVÁ	(Turičky)
✚ Zuzana LEŠKOVÁ	(Kat. Huta)
✚ Helena GREXOVÁ	(Cinobaňa)

Mnoho zdravia, šťastia, spokojnosti a pohody
v kruhu blízkych prajú členovia

komisie pre občianske záležitosti
pri OZ v Cinobani.

Uzavreli manželstvo

Michaela Sojková a Jaroslav
Melicher
Helena Brťková a Albin
Babečka

NOVOMANŽELOM GRATULUJEME

Narodili sa

Lukáš Cibula
Justin Olách

Opuštili nás

Darina Hrušková
Václav Cádrik

Češ ich svetlej pamiatke.

Farské oznamy

SLUŽBY BOŽIE A SVÄTÉ OMŠE POČAS VIANOČNÝCH SVIATKOV

Služby Božie v Evanjelickom augsburského vyznania chráme
Božom v Cinobani počas vianočných sviatkov budú odbavené
nasledovne:

24.12.2011 – Štedrý večer o 16.30 hod.

25.12.2011 – 1.slávnosť Vianočná o 10.00 hod.

26.12.2011 – 2.slávnosť Vianočná o 10.00 hod. a v rámci Služieb Božích bude
prislúžená Sviatosť večere Pánovej.

31.12.2011 – Starý rok – Silvester o 16.30 hod.

1.1.2012 – Novoročné služby Božie o 10.00 hod.

Služby Božie v Evanjelickom augsburského vyznania chráme Božom
v Turičkách počas vianočných sviatkov budú odbavené nasledovne:

24.12.2011 – Štedrovečerné služby Božie – o 18.00 hod.

25.12.2011 – Narodenie Krista Pána – o 8.30 hod.

31.12.2011 – Starý rok – o 18.00 hod.

1.1.2012 – Nový rok – o 8.30 hod.

(Prípadná zmena termínov bude vopred ohlásená v kostole.)

Sväté omše počas vianočných sviatkov budú odslúžené v katolíckej farnosti
Cinobaňa nasledovne:

17.12.2011 – Spoločná svätá spoveď v Katarínskej Hute 8.00 – 9.00 hod.,
v Cinobani od 8.00 do 9.00 hod.

(Prípadná zmena termínov bude vopred ohlásená v kostole.)

19.12.2011 – Návšteva chorých s vyslúžením sviatostí od 9.00 hod.

24.12.2011 – Štedrý deň – Svätá omša – Katarínska Huta – 8.00 hod

Polnočná svätá omša – Katarínska Huta – 24.00 hod.

25.12.2011 – Narodenie Pána – Cinobaňa – 8.30 hod., Katarínska Huta – 11.00
hod.

30.12.2011 – Svätej rodiny – Katarínska Huta – 16.30 hod.,

31.12.2011 – Svätá omša – Katarínska Huta – 15.30 hod.

1.1.2012 – Nový rok – Slávnosť Panny Márie Bohorodičky –

Katarínska Huta 8.30 hod., Cinobaňa – 11.00 hod.

2.1.2012 – posviacka domov – od 9.00 hod - Maša, Katarínska Huta, Hrnčiarky

3.1.2012 – posviacka domov – od 9.00 hod. - Turičky, Cinobaňa

6.1.2012 – Zjavenie Pána – Traja králi – Katarínska Huta – 8.30 hod., Cinobaňa –
11.00 hod.

Požehnané vianočné sviatky a šťastný nový rok!

Nasledujúce číslo Cinobanského občasníka vyjde na
prelome mesiacov január a február 2012.

Informácia pre dopisovateľov: Uzávierka čísla VIII/1 je do

15. januára 2012

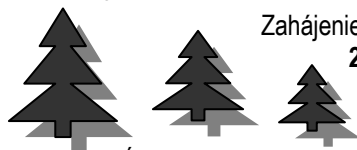
Ani sme sa nenazdali a ďalší rok sa nám blíži ku koncu. A to znamená, že sme pre vás pripravili poslednú tohtoročnú
turistickú akciu – **CINOBANSKÉHO BLUDÁRA**. Veríme, že využijete túto príležitosť, prídete sa nadýchať čerstvého vzduchu
a zrelaxovať v lone krásnej prírody. Obec Cinobaňa spolu s KST „Lampáš“ z Lučenca vás pozývajú na piaty ročník tejto
turistickej akcie, ktorá sa uskutoční v tradičnom termíne – **27. decembra 2011**, t.j. v utorok.

Zahájenie akcie bude v **Kultúrnom dome v Cinobani o 7,30 hodine**. Trasy sú pripravené tradične tri:

20 km ≈ Cinobaňa – Šutova jama – Prieraz – Hrnčiarky – Sebediná – Strieborná – Cinobaňa

10 km ≈ Cinobaňa – Šutova jama – Prieraz – Hrnčiarky

10 km ≈ Hrnčiarky – Sebediná – Strieborná – Cinobaňa

Účastníci kratších trás budú mať zabezpečený odvoz/dovoz na/z Hrnčiariok s odchodom z Cinobane (parkovisko pred KD)
o **10,30 hod.** Pre všetkých účastníkov bude pripravené občerstvenie na poľovníckej chate v Lovinke. **Tešíme sa na vašu časť!**

Vydáva: Obec Cinobaňa. Registrované na MK SR pod číslom: EV 3153/09 Adresa: Obecný úrad, 985 22 Cinobaňa 299

Redakčná rada: Pavol Korim – predseda komisie, Silvia Očovánová – šéfredaktor, grafická úprava, Mgr. Vladimíra Albertová – redaktor, pravopisná
a štylistická úprava, Jozef Varga – redaktor, Zuzana Kupcová – redaktor, Július Jarábek – redaktor

Kontakt: Tel.: 047 / 43 95 106, fax: 047 / 45 11 732, e-mail: obeccinobana@stonline.sk, ocovanova@cinobana.sk